

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину Помісну Українську
Православну Церкву!

Часопис Волинської єпархії
Київського Патріархату

№ 5-6 (78-79) травень-червень 2011 р.

ТОРЖЕСТВО ЦЕРКВИ. СВЯТО АРХІПАСТИРЯ

10 травня в обласному центрі відзначили 20-ліття становлення нашої єпархії
та 45-річчя архієпископа Луцького і Волинського Михаїла

З нагоди подвійного ювілею було відправлено Божественну Літургію і подячний молебень у кафедральному соборі Святої Трійці, а в академічному облмуздрамтеатрі ім. Т. Шевченка відбулась урочиста академія (засідання). Радість торжества волинян розділили митрополит Чернівецький і Буковинський Данило, архієпископи Хмельницький і Кам'янець-Подільський Антоній, Черкаський і Чигиринський Йоан, єпископи Сімферопольський і Кримський Климент, Ужгородський і Закарпатський Кирил, Харківський і Богодухівський Лаврентій, Вінницький і Брацлавський Онуфрій, Дніпропетровський і Павлоградський Симеон, понад 250 священнослужителів, ченців і черниць, викладачі й вихованці Волинської духовної семінарії, козаки місцевого Стрілецького братства й інші миряни.

Богослужіння очолив митрополит Данило. Вітаючи архієпископа Михаїла, побажав йому пастирської мудрості, великої розсудливості, зазначив, що ювілей – можливість переглянути

певний етап свого життя, яке ми повинні якнайповніше присвячувати добрим справам. Наш архієрей подякував за теплі слова й підкреслив, що найрадісніша подія для нього – спільна молитва до Бога великою духовною громадою. А свято єпархії, її діяльність – це історія, яку творимо своїм служінням.

Урочисту академію (режисер-постановник Світлана Жукова, сценарист Міла Хоміч, ведучі – протоієрей Володимир Присяжнюк і Оксана Цап) було насичено зворушливими привітаннями, розповіддю про семирічну діяльність високопреосвященного у нашому краї, яскравими концертними номерами.

Від архієреїв слово мав тимчасовий член Священного Синоду архієпископ Антоній. Він висловив задоволення тим, що з приходом владика Михаїла на Волинь тут розпочався етап активнішого розвитку єпархії.

Канцлер протоієрей Микола Цап виразив щирі побажання від імені священнослужителів

і монашества єпархії, подарувавши ювілярові хрест і панагію (нагрудну іконку для єпископів). Поздоровляли архієрея ректор духовної семінарії (ВДС) протоієрей Ігор Швець із хором цього закладу (регент Валентина Нідзельська), директор Центру християнського виховання дітей і молоді священник Андрій Ротченков із хором (керівник Тетяна Толочко).

Після віце-канцлера, старшого капелана єпархії протоієрея Олександра Безкорвайного владика привітали ректор Волинського національного університету ім. Лесі Українки Ігор Коцан та начальник обласного управління МНС України Володимир Грушвінчук.

А мистецькою окрасою вечора стали: архієрейський хор «Оранта» (керівник Василь Мойсіюк), державний академічний волинський народний хор (керівник Олександр Стадник), хор ВДС, чоловічий вокальний квартет «Акорд» (керівник Андрій Гордійчук), зразковий аматорський ансамбль танцю «Волиняночка» (керівни-

ки Олена та Олег Козачуки), зразковий танцювальний ансамбль «Фаворит» луцької гімназії № 21 (керівник Наталія Мікоян), народний артист України Василь Чепелюк, а також Софія Козь-Онищук.

Коротко нагадаємо історію єпархії після призначення на кафедру владика Михаїла.

16 березня 2004 року. У Києві помирає великий молитвеник і дувівник, один із засновників Київського Патріархату митрополит Луцький і Волинський Яків. В овдовілій волинській єпархії постає питання: хто стане його наступником. Волинь завжди приваблювала церковних ієрархів, бо це одна з найбільших єпархій України. Але ця єпархія потребувала розвитку. Волинь чекала того, хто кому ця робота буде до душі й посила. Тимчасово на 40 днів на

Закінчення на 5 стор.

Наша газета – у Вашу скриньку

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – надійна підмога та корисний засіб у духовному житті православного християнина. Аби ця найпопулярніша волинська релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її у будь-якому поштовому відділенні області, починаючи з будь-якого місяця.

Вартість одного примірника з доставкою – 1 грн 48 к. (без вартості приймання передплати). Індекс у поштовому каталозі обласної періодики – 91241. Архів основних публікацій «Волинських єпархіяльних відомостей», радіопередачі, церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: www.pravoslavja.lutska.ua

ХРОНІКА

У паломницькому центрі

Програма всеукраїнської прощі «Дорогою Ісуса Христа», яку проводить паломницький центр епархії «Осанна» (керівник Лариса Савчук), поповнилася відвіданням богомольця дому апостола Петра в Капернаумі та будинку Йоакима й Анни в Єрусалимі. Черговою поїзкою, що відбулася 3–10 квітня, духовно опікувалися єпископ Сімферопольський і Кримський Климент, віце-канцлер нашої епархії протоієрей Олександр Безкоровайний та настоятель парафії Казанської ікони Божої Матері в Іваницях протоієрей Андрій Мельничук.

Оселя Петра зведено в I столітті до нашої ери. Тут, згідно з Євангелієм, зупинявся Ісус. Він проповідував у синагозі Капернаума, зцілював Петрову тещу від паралічу і вчинив багато інших чудес. Розміщувався будинок за 30 метрів на південь від синагоги і виходив на одну з головних вулиць міста. Археологи відкрили його залишки 1968 року. На місці дому Йоакима й Анни тепер стоїть грецька церква на їхню честь. Гадають, що саме під нею знаходиться печера, де народилася Пресвята Богородиця.

29 травня керівник «Осанни» з групою волинців взяла участь у відзначенні 11-річчя відродження Михайлівського монастиря. 3 нагоди свята в соборі відбулася Літургія, яку очолював Патріарх Філарет.

Обитель заснована 1108 року онуком Ярослава Мудрого київським князем Святополком Ізяславичем. Цей храм був другим за величиною в Києві після Святої Софії. У XIV столітті весь комплекс отримує назву Михайлівський Золотоверхий. Легендарна історія величній українській святині славила нашу землю до 30-х років XX століття, поки на зміну духовним цінностям не прийшов соцреалізм. Золотоверхі храми заважали зведенню урядових будівель і в 1934–1937 роках їх почали розбирати. Святі фрески поїхали в Третьяковську галерею в Москві або в Державний російський музей у Ленінграді. У Володимирський собор перевезли мощі святої Варвари. Занепад тривав до другої половини 90-х, поки не розпочалося поступове відродження української перлини. Було навіть реконструйовано Михайлівську площу, аби Михайлівський і Софійський гармоніювали між собою. 2000 року в день Києва у відродженому Золотоверхому знову пролунало Слово Боже.

У семінарії

6 квітня вперше в цьому навчальному закладі прочитано дистанційну лекцію. Для вихованців IV курсу її провів із Тернополя викладач гомілетики єпископ Тернопільський і Буцацький Нестор. Як повідомляє сайт навчального закладу Volynska-seminaria.org.ua, запровадити таку практику, використовуючи сучасні технології передачі інформації, запропонував завідувач кафедри гуманітарних дисциплін Ігор Сацук. Ідеєю зацікавився архієпископ Михаїл, який подбав про придбання відповідних технічних засобів.

Єпархіяльний архієрей призначив завідувача кафедри церковного права священника Володимира Вакіна проректором з науково-дослідницької роботи. 12 квітня на засіданні педагогічної ради його представлено на цій посаді. В обов'язки новопризначеного проректора входить: опіка над кафедрами, нагляд за правильністю написання курсових, бакалаврських робіт і т. ін.

12 травня у семінарії відбулася міжнародна науково-практична конференція, присвячена 450-річчю Пересопницького Євангелія. 3 доповідями виступили проректор із навчально-виховної роботи Василь Лозовицький, завідувач кафедри Священного Писання протоієрей Микола Цап'юк, член Національної спілки краєзнавців Микола Федоршин, директор обласної наукової бібліотеки ім. Олени Пчілки Людмила Стасюк, завідувачка сектору «Історична Волинь» цього закладу Алла Понагайба, історик-архівист Володимир Рожко, вихованець ВДС. Поручено низку важливих тем: «Пересопницьке Євангеліє – перлина української духовності», «Використання Святого Письма у православному Богослужінні», «Унікальність Пересопницького Євангелія в контексті перекладної церковно-писемної спадщини українського народу

— 3 ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

5 червня – Знайдення мощей
святителя Леонтія,
єпископа Ростовського

Історія часто подає надзвичайні приклади мінливості долі – не тільки окремих людей, а й цілих народів. Скільки настраждалась наша Русь-Україна, будучи колонією у складі Російської імперії! А були ж часи, коли Київська Русь, тогочасна імперія, колонізувала землі, що тепер називаються Росією. Всі величезні краї на північ від Чернігівщини, аж по Біле море, були населені предками нинішніх росіян – племенами угро-фінів: чуддо, вессю, воддою, муроомою, мещерою та іншими. Мало-помалу сюди проникали слов'яни й ослов'янені варяги і прищеплювали цим народностям нашу руську мову, звичаї, віру – спершу дохристиянську, а згодом істинну, Христову. Довго, дуже довго тут, на так званому Заліссі, зберігались і угро-фінські мови, і руська, і язичницька релігія, і Християнство. Володимирове хрещення не сягнуло цих диких пущ, тому в середині XI ст. чернець Києво-Печерського монастиря Леонтій, якого вислали на єпископа Ростовського, застав у цих місцях майже не орану ниву.

Ростов було споруджено руськими колоністами на місці угро-фінського селища.

Двоє попередніх єпископів через велику ненависть місцевого населення до християн муслили виїхати з Ростова. Леонтій насамперед вирішив зміцнювати віру тих християн, яких тут застав. Окрім того, вивчив мову племені меря, що жило на Ростовщині, аби проповідувати віру Христову їхньою рідною мовою, а не чужою для них руською. Проте язичники не бажали покидати своїх марновіровств, одного разу побили Леонтія і вигнали з Ростова. Тоді він поселився поза містом, звів невеличку церковцю і взявся проповідувати серед дітей. Потроху й дорослі змінили ставлення до нього і владики зміг повернутися в Ростов.

Одного разу святитель проповідував новоохрещеним у соборній церкві. Аж раптом знадвору почулися гучні погрозові крики: язичники зібралися, щоб розправитися з Леонтієм. Тоді він одягнувся у святкові ризи і виїшов до натовпу. І сталося диво: завидівши його, одні попадали напівмертві, інші послипли. Тоді пресвященний став молитися за їхнє uzдоровлення, вони повставали зрячими й дужими і чимало язичників того дня охрестилось.

XVI століття», «Пересопницький рукопис на шляху до Івана Мазепи – від Пересопниці до Переяслава (1680–1701)» та ін. За результатами конференції видано збірник матеріалів.

У Братстві

Нещодавно при Молодіжному православному братстві Преподобного Миколи-Святоші, князя Луцького, створено театральний гурток. Керівник – насельник жидичинської Свято-Миколаївської обители ієромонах Макарій (Дядюсь). Членами гуртка є шестеро осіб: декілька братчиків та діти з недільної школи при монастирі.

Вербної неділі, 17 квітня, у його стінах відбувся дебют мистецького колективу. Відразу після Божественної Літургії присутнім було представлено виставу «Вхід Господній в Єрусалим» членкині Братства Інни Черненко (вона спробувала себе і як режисер). Головний герой сюжету – бідний чоловік, який не мав ніякого майна, крім ослика. Одного разу, почувши слова Спасителя «...все, що маєш, продай і роздай убогим, і матимеш скарб на небесах, і йди слідом за Мною» (Мф. 18:22), віддав останнє, що мав, – свого ослика. Віддав Ісусу. Коли ж побачив, що Христос не погордував цим даром, пішов услід за Ним.

Створення гуртка має на меті насамперед залучити до театрального мистецтва дітей, щоб вони краще розуміли, що таке Церква й християнські цінності.

У раді Церков

18 квітня архієпископ Луцький і Волинський Михаїл взяв участь у черговому засіданні Волинської ради Церков (ВРЦ), яке відбулося в облдержадміністрації за участю її голови Бориса Клімчука. Учасники зібрання підбили підсумки шостого щорічного різдвяного благодійного телерадіомарафону «Бог багатий милосердям». Зібрано 168 тис. 156 грн. Це удвічі більше, ніж у попередні роки. 78 осіб отримали благодійну допомогу. Всім добродійникам, спонсорам, співорганізаторам марафону вручено подяки.

Чотири роки тому ВРЦ створила робочу групу для вивчення проблем запровадження й викладання у навчальних закладах нашого краю кур-

Однак іншого разу, 1073 року, рівноапостольний подвиг слуги Божого Леонтія увічнівся мученицьким вінцем: закоренілі залишки поган схопили його, довго мучили і врешті убили. Тіло було поховано в дерев'яній церкві. Коли ж 1160 року весь Ростов згорів, і згоріла та церква, копали на тому місці рови для спорудження кам'яного храму і викопали нетлінні останки святителя. Біля них відбулося чимало зцілень та інших чудес.

Наша Церква причислила Леонтія до лику святих іще 1194 року, тобто він – один із перших угодників Божих, просяяних на Русі. Ростовський край став основою сучасної Росії, а собор у Ростові – першим кафедральним храмом у цій країні. Давно угро-фінні тих земель слов'янізувалися, стали йменуватися росіянами. Ми ж, українці, нащадки русичів, і нині втішаємося тим, що наші предки принесли на ті землі світло Христової віри, і нині разом з одновірними росіянами просимо: «Святителю Леонтію, єпископе Ростовський, моли Бога за нас!»

Віктор ГРЕБЕНЮК

су «Основи християнської етики». Протягом кількох років група, до якої ввійшли представники християнських Церков, Волинського інституту післядипломної педагогічної освіти та громадські діячі, обговорювала актуальні питання цього предмету, ознайомлювалася з навчальними комплексами, опрацьовувала нормативно-правову базу та особливості використання релігійного аспекту в освітніх закладах.

Розроблено стратегію толерантної міжконфесійної співпраці на основі взаємоповаги та використання морально-етичної доктрини і християнських цінностей задля формування духовності підрастаючого покоління України. Велику увагу група приділила проблемі підготовки педагогів-викладачів.

Виконуючи поставлені завдання, робоча група звернула увагу на те, що духовні, морально-етичні цінності, основи християнської культури більшою чи меншою мірою є і в таких шкільних предметах як українська та світова література, біологія, основи безпеки життєдіяльності тощо. Однак членами групи зауважено, що програмовий матеріал цих предметів (особливо із варіативної складової) не завжди дібраний коректно, а окремі твори взагалі суперечать біблійним принципам, дезорієнтують учня, шкодять формуванню духовного складника його світогляду. Це один із чинників моральної деградації дітей і молоді. Наприклад, у цьому контексті суперечливо пропонувати учням для вивчення чи ознайомлення такі твори, як: «Потерчата» В. Королева-Старого, «Бусурмен» С. Васильченка, «Червона шапочка» Є. Дударя, «Зачарована Десна» О. Довженка, «Вечір проти Івана Купала» М. Гоголя, серію романів Дж. Роулінг про Гаррі Поттера і т. п.

Тож Волинська рада Церков вирішила удосконалити свою діяльність у цій сфері та звернулася до голови облдержадміністрації Бориса Клімчука з проханням створити при обласному управлінні освіти і науки спільну робочу групу, в яку включити на паритетних засадах представників релігійних організацій, що входять до ВРЦ, та фахівців з управління освіти і науки облдержадміністрації, Волинського інституту після-

дипломної педагогічної освіти, учителів, експертів.

На думку архієпископа Михаїла та представників інших конфесій, такий консультативно-дорадчий орган потрібен, щоб: продовжувати вивчення проблем запровадження й викладання «Основ християнської етики», здійснювати аналіз програмового матеріалу різних предметів у контексті християнського світогляду, вносити відповідні пропозиції Міністерству освіти і науки, молоді та спорту України, сприяти забезпеченню реалізації духовних потреб учнів, утвердженню морально-етичних цінностей у навчально-виховному процесі відповідно до традицій Християнства в нашому краї.

На цьому ж засіданні з ініціативи архієпископа Михаїла було ухвалено, що Волинська рада Церков розгляне проект Концепції захисту суспільної моралі, щоб внести в нього свої пропозиції. На думку владики, проект цього довгоочікуваного документа заслуговує на схвалення, але ще потребує доопрацювання.

Відаючи шану

20 квітня віце-канцлер епархії протоієрей Олександр Безкоровайний на запрошення директора Волинського обласного краєзнавчого музею Анатолія Силука відслужив тут заупокійну літію під час тематичного вечора «Чорнобильський слід», приуроченого 25-й річниці трагедії на ЧАЕС.

26 квітня, у Світлий вівторок, горохівський декан протоієрей Андрій Сидор освятив хрест «Чорнобильський Спас» у пам'ять ліквідаторів. Звертаючись до присутніх, душпастир закликав усіх згадувати про душі спочилих, а державним органам не бути байдужими до проблем чорнобильців. У спільній молитві звертались до Бога голова райради Жанна Савчук, голова райдержадміністрації Леонід Андрійчук, міський голова Віктор Годик, голова спілки «Союз – Чорнобиль» у Горохівському районі Григорій Кудря та інші.

У консисторії

20 квітня о. Олександр Безкоровайний на запрошення голови правління Волинської організації Національної спілки художників України Володимира Марчука взяв участь у відкритті виставки, організованої кафедрою сакрального мистецтва Львівської національної академії мистецтв та Школою Романа Василика (м. Львів). Вернісаж проходив у галереї мистецтв Спілки.

20 квітня завідувач відділу організації благодійності та соціального служіння епархії Валерія Лесюк на запрошення обласного осередку Всеукраїнської молодіжної громадської організації інвалідів із вадами зору «Генерація успішної дії» взяла участь у пресконференції, яка відбулася в спеціалізованому навчально-реабілітаційному центрі для дітей з вадами зору, що в с. Крупа Луцького районного деканату. Було підбито підсумки благодійного марафону «Незрячі дітини – тактильно книгу». Як повідомив голова організації Віталій Ткачук, зібрали 48 000 гривень. На цю суму придбано брайлівський дисплей, два ноутбуки та п'ятсот кілограмів брайлівського паперу. Він щиро подякував усім благодійникам, зокрема й нашій Церкві, яка активно долучилася до збору коштів. За словами директора навчального закладу Олега Дацюка, подібні акції потрібні для того, щоб і незрячі діти мали рівний доступ до освіти. Хоча, як зазначив В. Ткачук, такий дисплей з ноутбуком повинна мати кожна дитина з вадою зору, щоб досягнути певного освітнього зросту. А благі справи до снаги кожному, навіть дітям. На прес-конференції повідали про такий милосердний випадок. Син одного зі священників, почувши про збір коштів для незрячих дітей, геть-усі гроші, які нащедрував, пожертвував на цю акцію.

28–29 квітня завідувач відділу організації благодійності взяла участь у міжнародній науково-практичній конференції «Актуальні питання дитячої онкології», що проходила в Києві. Для обміну науковим і практичним досвідом зібралися провідні фахівці та представники громадських і волонтерських організацій з України, Білорусії, Росії, Італії. Валерія Лесюк – єдиний представник релігійних організацій – була учасницею секції «Громадські та волонтерські організації», де,

Продовження на 4 стор.

ВІДПОВІДЬ БОГОСЛОВА

НЕ ЗАПЛУТАЙМОСЬ У ПАВУТИНІ

Інтернетом треба користуватися з розумом

Запитання

Як православному християнину ставитись до інтернету?

Відповідає

ієромонах Макарій (Дядюсь)

Сьогодні життя все тісніше пов'язане з комп'ютерними технологіями, інтернетом. Він присутній майже кругом – на роботі, у школі, по домівках. Усе частіше віртуальний світ стає господарем нашого вільного часу. Як телебачення в недавньому минулому, так комп'ютер з під'єднаним інтернетом сьогодні стає членом нашої родини, про якого ми піклуємося, наче за вередливим дитям. Хтось може сказати, що це не так? Не хочу сперечатись, але скоріш за все у вас просто немає ще комп'ютера! Якщо ж і насправді він не відіграє такої важливої ролі у вашому житті, то вас можна лише привітати: ви не залежні від цієї «залізязки».

Ще вчора у нас був просто комп'ютер. З ним ми працювали, переглядали фільми, грали в ігри, а сьогодні в нас з'явився доступ до ВСЕСВІТНОЇ ПАВУТИНІ – інтернету. Визнаємо це чи ні, але відтепер – то невід'ємна складова нашої буття.

Інтернет (від англ. Internet, дослівно – «міжмережа») – система об'єднаних комп'ютерних мереж, яка покриває трохі не всю поверхню земної кулі.

Можна багато говорити про ціль інтернету: що добре і що погано. Про інтернет можна говорити як про велику глобальну бібліотеку, де є фактично все: як схема створення ядерної зброї, так і душешпасає література. Біда лише в тім, що доступ до такої різноманітної інформації мають люди різні за віком, інтелектуальним і психічним розвитком.

На перший погляд ніби все гарно! Людина

має легкий доступ до інформації, швидко листування, можливість поговорити з близькими людьми, які далеко за кордоном, швидко передача рахунків і т. ін. Безумовно, всесвітня мережа дала людству багато корисного і комфортно. Можна сказати й так: з інтернетом стало жити цікавіше. Але чи це вся правда?

Дуже часто ми не говоримо про явно негативні моменти. Як приклад – людська здатність «пропадати» у віртуальному світі інтернету. І «зникаємо» часто не тому, що перебуваємо в пошуках корисної інформації, а через звичайні дурниці: файли, що не містять жодної наукової, життєвої чи моральної цінності, безглузді ігри, бездарні фільми, пусті онлайн-теревені... Людина згадує про реальне життя лише після настирливого волання нашого організму: перевтома, бажання поїсти чи поспати. Сідаючи за комп'ютер, мали намір відпочити, але встаємо втомлені ще більше.

Буває, тішимося, що людина перестала пити, пропадати в нічних клубах, і ніби постійно поряд з нами. Але чи задавали ми собі запитання: яка різниця між людиною, котра безвільно сидить в інтернеті, від алко- чи наркозалежно? Будучи уважними, помітимо фактично однако-ву симптоматику – байдужість до навколишнього і близьких, злість і агресія, коли пропадає інтернет-сигнал. Людина щораз більше хоче жити у віртуальному світі й перестає належно вирішувати питання реального життя. Ще б пак, там більше пропозицій, там всього за декіль-

ка вміло проведених операцій і набутих бонусів ти є хтось – на противагу реальному життю. Яка омана!

Часто кажуть, що інтернет – це всесвітня мережа, або тенета (анг. net – це і «мережа», і «тенета», і «павутина»). Хто закидає цю сіть і на кого? Хто той ловець, що хоче якомога більше користувачів? Якщо ж інтернет це ще й віртуальний світ, то хто володар того світу? Ці запитання – для кожного з нас, головне – не побоятися знайти відверту відповідь: «чи не дасть їм Бог покаяння до пізнання істини, щоб вони звільнилися від тенет диявола, який упіймав їх живими». (2 Тим. 2:25–26).

Знаємо сумні факти: люди вже сім'ями живуть у віртуальному світі, граючись чи постійно пе-

ребуваючи в чаті, у численних соціальних мережах (Вконтакті, Однокласники і т. п.). Знаємо і про парадоксальні, навіть трагічні речі: нині вже й «одружуються віртуально», «віртуально ходять до церкви»...

Не хочу сказати, що інтернет – суцільне зло.

Загострюю увагу лише на негативних проявах цього явища. Звичайно, що все залежатиме від наших прагнень: чи ми граємо в пустопорожні ігри, чи зайняті пошуком корисної інформації; чи ми ховаємося за якимись аватарами, чи хочемо бути тим, ким є насправді... Звичайно, все залежить від самої людини. Вибір за нами...

Як Церква ставиться до інтернету? Нині ніхто не стане сперечатися, що інтернет широкими дверима увійшов у життя людини. А точніше кажучи, людина увійшла в нього. Церква ж як любляча мати хіба може лишити незахищене, духовно розбите дитя на самоті з цим явищем? Звичайно, що ні! Тому актуальним є сьогодні місіонерське служіння Церкви в цій системі. Актуальним і життєво необхідним. Тому ми, православні повинні створити конкурентоздатні електронні бібліотеки, офіційні сайти, молодіжні портали, форуми тощо. Не тільки священники й ченці, а й православні миряни. Тож працюймо разом!

Хто ж бажає уникнути спокус, що чигають на нас у всесвітній мережі, мусить бути дуже обережним. Із власного досвіду можу дати декілька порад: 1) кожну справу починайте з молитви; 2) запам'ятовуйте сторінки в браузері, щоб не блукати в пошуках; 3) блокуйте в браузері флеш реклами, щоб вас не відволікали і не спонукали до гріховних споглядань; 4) не грайте в порожні ігри; 5) обмежуйте час користування інтернетом, особливо в піст.

Завершимо ці роздуми словами апостола Павла: «Усе досліджуючи, тримайтеся доброго! Стережіться лихого в усякому вигляді! А Сам Бог миру нехай осявить вас цілком досконало, а непорушений дух ваш, і душа, і тіло нехай непорочно збережені будуть на прихід Господа нашого Ісуса Христа!» (1 Сол. 5:21–23).

Бажаєте одержати відповідь православного богослова на Ваші запитання? Звертайтеся до редакції: 43025 Луцьк, Градний узвіз, 1; (0332) 72-21-82; pres-sluzhba@ukr.net

ПОСТАТІ

ПАМ'ЯТІ ВОЛИНСЬКИХ МУЧЕНИКІВ

Минає 70 років масовим розстрілам у тюрмах НКВД. Розстріли не припинялись і в часи війни

Московсько-більшовицькі окупанти замордували сотні священників, ченців, дияконів, десятки тисяч мирян. А скільки убито голодомором на східній Волині, депортовано в Сибір, Казахстан! Саме життя перетворили червоні кати в суцільні страждання.

Історична Волинь і Полісся дала нашій Церкві цілий сонм страстотерпців. Чимало цих імен відомо, однак науковці, богослови додають ще й іще.

До волинського пом'яника новомучеників дописуємо й нові імена, виявлені нами: о. Іларіон Денисевич, настоятель храму Преображення Господнього в містечку Острожець Дубенського повіту, замордований 24 червня 1941 року в місцевому відділі НКВД; о. Андрій Федоренко, настоятель церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього в с. Козлиничі, о. Олександр Білецький, настоятель церкви Св. Михаїла в с. Хотешів Ковельського повіту, убиті червоними партизанами.

Закривавлений Острожець

Отець Іларіон Денисевич народився 1895 р. в с. Новожинок Клеванської волості Рівненського повіту. Скінчив Клеванське духовне училище та Єкатеринославську духовну семінарію 1918 року.

Його перша парафія – с. Ізів Володимирського повіту; згодом був переведений до містечка Острожець.

У документах польської поліції, яка пильно стежила за всіма українськими патріотами, знаходимо таку характеристику на о. Іларіона: високоінтелегентний, лагідний, має велику повагу парафіян, зразковий сім'янин, не сріблолобець, багато читає, гарно і глибоко змістовно проповідує. Був дуже активний не лише в церковно-релігійному житті, а й громадському. Разом із паніматкою Оленою був учасником «Просвіти» аж до закриття її поляками. Був членом Товариства ім. Митрополита Петра Могили, заснованого українськими па-

тріотами – священниками і мирянами – в Луцьку. Брав участь у роботі «Просвітянської хати».

У 30-х роках Богослужіння в храмах Преображення Господнього, Св. Миколая в Острожці відбувалися українською мовою, а о. Іларіон ще більше надав їм національного змісту обрядами і традиціями.

Авторитет священника Іларіона Денисевича і в містечку Острожець був настільки високий, що з ним мусили рахуватись як польська окупаційна влада, так і обширна єврейська колонія, місцеві москвофіли.

Прихід у вересні 1939 року нових, червоних окупантів відкрив очі навіть тим заслпленим волинянам, які вірили в «земний комуністичний рай». А українців-патріотів чекали масові мордування в тюрмах, депортації, концтабори.

Напередодні війни донедавніх союзників – Третього Рейху й СРСР – тюрми, районні відділи НКВД по всіх західних областях були переповнені заарештованими українськими патріотами. У перші дні війни за вказівкою згори їх усіх слід було знищити без суду і слідства.

В Острожецькому райвідділенні з-поміж багатьох інших каралися о. Іларіон Денисевич, Іван Репетуша (1896–1941), іконописець Олександр Жомер (1906–1941), молодший брат паніматки студент Сергій Марковський.

24 червня матінка Олена послала свого сина гімназиста Євгена (1924–1941) занести передачу батькові. Але юнака додому не відпустили, а після довгих катувань убили разом з батьком та іншими. Льох, у якому перебували ув'язнені, як розповідав нам о. Вадим Котуха, був заповнений трупами молодих жінок з дітьми, стариків і юнаків. Серед них – о. Іларіон із сином Євгеном у калюжах крові.

Донька священника о. Костянтина Вагатовича, замордованого в Тайшетських концтаборах після війни, тодішнього настоятеля церкви в селі Воронів Луцького повіту, Анна Вагатович-Вержицька згадувала: «Пам'ятаю, та-

то був на похороні закатованих, участь в якому взяли десятки священників і тисячі мирян».

Отця Іларіона Денисевича з сином і кількома місцевими вірними поховали за вівтарем храму Преображення Господнього. Храм спалили більшовики по своєму другому приході на Волинь 1944 року і могилу помордованих хотіли знести. Однак їх тлінні останки парафіяни перенесли на місцеве кладовище, в часи незалежності України поставили пам'ятник на братській могилі.

Червоне злодіяння в Козлиничках

Ім'я о. Андрія Федоренка (1902–1943), колишнього настоятеля в с. Козлиничі Ковельського повіту, добре відоме старшому покоління парафіян.

Андрій Кирилович Федоренко народився в с. Наливайківка Київської губернії. Разом зі своїми братами Володимиром і Федором був учасником українських національно-визвольних змагань 1917–1921 рр.; інтернований поляками, приїхав 1922 р. на Волинь. Учителював у с. Чаруків Луцького повіту, одночасно служив псаломником у церкві Св. Михаїла в с. Несвіч.

З приходом червоних «визволителів» у вересні 1939 року терору НКВД уникнув завдяки національно свідомим волинянам. У війну Андрій Федоренко скінчив у Луцьку пастирські курси й був направлений настоятелем храму Воздвиження Чесного Хреста Господнього в Козлиничі.

Високоосвіченого священника, патріота дуже радісно зустріли на Поліссі. До глибокої осені 1943 року богослужіння в храмі відбувалися рідною мовою.

Червоні партизани пильно стежили за о. Андрієм Федоренком, знали про його участь у визвольних змаганнях, тому й вирішили закатувати душпастиря. Холодної осінньої ночі вдерлися до парафіяльної хати, в якій жив о. Андрій з паніматкою Юлією, і замордували його: різ-

ли хрести і тризуби на тілі, кололи багнетами.

Його могила в с. Козлиничі Ковельського району кличе наше сумління низько схилити голови його священномучеництву в ім'я великої віри й любові.

Великоднє святотатство в Хотешові

Ім'я ще одного страстотерпця – о. Олександра Білецького (1900–1943) – дотепер було майже невідоме. Лише вчитель місцевої середньої школи Василь Шуйчик у «Короткому нарисі історії села Хотешів» кількома словами згадує його: «На другий день Пасхи 25 квітня 1943 року під час церковної служби Василь Наумік на коні в'їхав у церкву і двома пострілами вбив місцевого священника».

Отець Олександр народився в м. Житомирі у відомій священничій родині, навчався в Житомирському духовному училищі, скінчив Волинську духовну семінарію в Крем'янці. Був настоятелем церкви Різдва Пресвятої Богородиці в с. Тинне Сарненського повіту Волинського воєводства, парафії Св. Михаїла в с. Хотешів Ковельського повіту Поліського воєводства.

У Хотешові отець Олександр віддається не лише церковній праці, а й громадській, культурно-освітній, вносить у сільську громаду національну ідею. І саме та ідея породила національно-визвольний рух у селі, який благословив душпастиря.

Ворог завжди винищує найкращих, тож на другий день Великодніх свят 1943 року комуніст Василь Наумік чинить нечуване святотатство: в'їжджає на коні в храм і під час Служби Божої вбиває священника. Так скінчилися земні дороги ще одного волинського страдника. Парафіяни великим здвигом поховали свого панотця на сільському кладовищі, і його могила зі скромним пам'ятником залишається символом мучеництва нашого священства.

Володимир РОЖКО, історик-архівіст

ХРОНІКА

Продовження. Початок на 2 стор.

зокрема, розглядали питання інформаційно-просвітницької роботи щодо раннього виявлення онкозахворювань у дітей, стратегії забезпечення зв'язку з благодійниками, відповідальності та збору коштів, проведення успішних добродійних акцій.

29 квітня архієпископ Луцький і Волинський Михаїл взяв участь в урочистому вечорі, що проходив у палаці культури обласного центру з нагоди 50-річчя підприємства «Луцьксантехмонтаж № 536». Владика привітав із ювілеєм голову правління Віктора Чорнуху й увесь колектив і вручив високу церковну нагороду – орден Архистратига Михаїла.

5 травня в епархіальному відділі організації благодійності та соціального служіння підбили підсумки добродійної акції «Подаруй дитині книгу в лікарню!», яку провів цей підрозділ консисторії з 21 березня по 15 квітня. Мета заходу – створення бібліотеки при онкогематологічному центрі дитячої обласної клінічної лікарні та поповнення книгозбірні у Волинському центрі реабілітації дітей з органічними ураженнями нервової системи і дітей-інвалідів у с. Жабка Ківерцівського району. Адже нерідко хворій малечі доводиться перебувати в лікарняних закладах довгі тижні, а то й місяці. Тож потрібно урізноманітнювати їхній час, запросивши у світ казок, винаходів, пригод. Партнерами акції виступили луцькі крамниці «Ваша книга», «Дім книги», «Знання», «Ключі», «Книжкові барви», «Лелія», «Освіта», «Руніка», «Читай-країна». Заклик організаторів був такий: «Придбайте книгу у вищевказаних магазинах і покладіть до скриньки з написом: «Акція „Подаруй дитині книгу в лікарню!“» або принесіть гарну дитячу книжку (бажано християнську) в епархіальну книгарню «Ключі» за адресою: просп. Волі, 2 (піворуч від обласної юнацької бібліотеки)». Загалом пожертвовано 228 книжок. Це художня, навчально-пізнавальна (зокрема духовна) та науково-популярна література. Крім цього, подаровано три набори пазлів. Управління епархії дякує всім, хто долучився до цієї добродійної справи. Хай Господь віддячить благодійникам сторичею!

5-7 травня у Волинському обласному академічному муздраттеатрі ім. Т. Шевченка проходила VI виставка-ярмарок «Книги Великої Волині». На запрошення облдержадміністрації у відкритті заходу взяв участь архієпископ Михаїл. Святковий настрій з усіма розділили голови ОДА Борис Клімчук та облради Володимир Войтович, громадськість краю. Звертаючись до присутніх, владика зазначив, що потрібно підіймати високу культуру читання серед населення. У нашій епархії при кожному храмі створюється бібліотека-книгарня релігійної та просвітницької літератури. Це ще одна можливість вірянам духовно зростати. Під час виставки проведено презентацію книг видавництва Київського Патріархату. Це Біблія у різних перекладах і форматах, молитовники, житія святих, акафісти й таке інше. На стенді епархіального видавництва «Ключі» відвідувачів зацікавили православні художні твори, адже їх у спектрі книжкової продукції особливо бракує. Серед новинок – вибране Лесі Українки «Що дасть нам силу?» та поетичний епос Брата Віктора «Діяння небожителів».

Потрібно запровадити основи християнської етики як обов'язковий предмет у школах, її викладання не повинно залежати від бажання керівництва навчального закладу. Про це заявив голова інформаційно-видавничого центру епархії, депутат обласної ради протоієрей Віталій Собко 10 травня на розширеному засіданні постійної комісії облради з питань духовності, релігій, освіти і науки, культури, ЗМІ, коли депутати обговорювали стан і перспективи розвитку дошкільної, загальної та професійно-технічної освіти в області. На думку о. Віталія, заступника голови комісії, серйозніше ставлення держави до виховання дітей і молоді на основі духовних цінностей – це та основа, яка допоможе долати негативні тенденції, деструктивні явища сучасного світу, що прогресують у українському суспільстві. Крім цього, треба відповідальніше поставитися до під-

ВОЛИНСЬКІ ІКОНИ

Образ «Старозавітна Трійця». Середина XVIII ст. Походить із храму с. Троянівка Манастирського деканату. Матеріали: липа, левкас (грунт із крейди і клею), темпера, олія, сріблення, золочення. Ікона надійшла до Волинського краєзнавчого музею 1984 року. Реставрована у Київському художньому інституті в 1990 році.

Основою сюжету цього образу стала історія Старого Заповіту, викладена у книзі Буття (18:1-16). В ній йдеться про трьох Ангелів, що гостювали в Авраама: «І явився йому Господь біля дїброви Мамре, коли він сидів при вході в намет, під час спеки денної. Він звів очі свої і глянув, і ось, Три Мужі стоять навпроти нього. Побачивши, він побіг назустріч їм від входу в намет і поклонився до землі, і сказав: Владико, якщо я знайшов благовоління перед очима Твоїми, не пройди мимо раба Твого...». Гостинність Авраама проявилася в обмиванні ніг Подорожнім Чоловікам, у пригощанні їх.

В образі Трьох Подорожніх Сам Господь завітав до праотця Авраама. Внаслідок цього сталося чудо – у подорожжя вельми поважного віку народився син Ісак.

Пошанування Трійці на Русі вкорінилося ще з прадавніх дохристиянських часів. В усіх сферах народного життя було присутнє уявлення про триєдність (щоправда, своєрідне). На іконі, написаній художником з народу, відобразилося саме таке самобутнє народне сприйняття Єдиного Божества, представленого в Трьох Іпостасях. Оптимістичний настрій виразився в накритому столі посередині композиції, в центрі якого розміщений золотий кубок з вином. Він є праобразом таїнства Причастя. Червоні груші та яблука, рожевий виноград відтінені зеленими листочками. На тлі білої скатертини ці дари поруч зі срібним посудом сприймаються свіжо та благозвучно.

Трьох Гостей маляр зобразив Ангелами з ніжними юними ликами і довгим світлим волоссям,

у срібно-золотому одязі. Палиці в їхніх руках є символами влади. Ангел зліва уособлює Саваофа, Бога-Отця. Миська споруда у верхній частині ікони символізує Божу світобудову, впорядковане буття.

У центрі бачимо Ангела, що втілює Спасителя, Бога-Сина, Ісуса Христа. Його символ – дерево. Із сивої давнини в народній пам'яті це дерево життя, дерево пізнання – у Старому Заповіті, дерево хреста – в Новому.

Ангел справа відображає Святого Духа, Духа – Утішителя, символом якого є гора. Сходження на гору асоціюється з підняттям над земним буттям, осягненням духовних висот. На Троянівській іконі не відображено гір, бо художник не надто заглиблювався у богослів'я, закладене у зміст образу. Біла столу зображений Авраам у червоному камзолі, який стоїть навколішки, зі схрещеними на грудях руками, перед своїми Гостями. У глибині ікони, справа бачимо Сарру біля дверей дому. Вона одягнута за традиціями XVIII століття: у червону сорочку, білі фартух і намітку. Яскраві плями одягу доповнюються зображенням зеленого дуба вгорі над Ангелами. Сакральний зміст ікони висловлює золочене тло, яке разом із Трьома Небожителами відтворює найбільшу таємницю буття Бога.

Живописне зображення доповнено різьбленням по левкасу. На золоченому фоні ним виконано орнамент із дубових листочків і краї німбів, на одязі Ангелів – лінії складок.

Композицію Ангелів можна об'єднати лінією круга, а нижній край столу і лики Ангелів утворюють лінію еліпса. Ці елементи сферичності трактуються як образи світобудови і виражають зміст Святої Трійці.

Лариса ОБУХОВИЧ,
художниця-реставраторка обласного
краєзнавчого музею

готовки вчителів цієї дисципліни. Як підсумок слухання цього питання комісія у своєму рішенні підтримала пропозицію депутата В. Собка рекомендувати управлінню облдержадміністрації внести на розгляд обласної ради проект звернення до Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України щодо «необхідності викладан-

ня основ християнської етики як обов'язкового предмету».

11-13 травня завідувач видавничого відділу епархії «Ключі» Дмитро Головенко взяв участь у фестивалі української книжки «Джура-фест» у Тернополі. Він був учасником круглого столу на тему «Книга і читання: пріоритети та пер-

спективи в епоху розвитку інформаційних технологій», майстер-класу «Реклама і мистецтво розповідати про себе» та інших заходів. За словами Д. Головенки, це вже четверта книжкова виставка, де Київський Патріархат, «Ключі» представляють свою видавничу продукцію. Відмічено зростання інтересу людей до православної літератури і бажання її придбати у власні бібліотеки. Особливо видно, що батьки дбають про християнське виховання дітей і купують відповідні книжки.

13-14 травня архієпископ Луцький і Волинський Михаїл перебував у Києві, де взяв участь у відправах на честь священномученика Макарія, митрополита Київського, мощі якого спочивають у Свято-Володимирському кафедральному соборі. Також разом із іншими архієреями нашої Церкви владика привітав Патріарха Філарета з 45-річчям служіння на Київській кафедрі.

15 травня архієпископ Михаїл у співслужінні з деканом протоієреєм Миколою Нецькаром та іншими священнослужителями кафедрального собору Святої Трійці, з участю вихованців Волинської духовної семінарії відправив заупокійну літію на Замковому майдані обласного центру перед пам'ятним хрестом. Поминальну молитву звершено з нагоди Дня пам'яті жертв політичних репресій. Разом з усіма молилися міський голова Микола Романюк, заступник голови облдержадміністрації Олександр Курилюк, представники громадськості. У проповіді владика закликав усіх не бути байдужими, коли твориться беззаконня. Треба боротися за правду й жити за Божими заповідями, які мають стати основою життя, зазначив архієпископ. Адже ті, котрі невинно загинули, своєю кров'ю окропили дорогу до нашої незалежності.

16 травня віце-канцлер епархії протоієрей Олександр Безкорвайний взяв участь у відкритті виставки волинського релігійного живопису XVIII – початку XIX століть «Божественні лики. Між Сходом і Заходом» у Музеї волинської ікони. Звертаючись до присутніх, о. Олександр зазначив, що завдання ікони – налаштувати людину до молитви, незалежно, де вона перебуває, – чи в храмі, чи в такому унікальному місці як цей музей. Образ – це посередник між нами і тим, хто на ньому зображений. В експозиції представлено сакральні роботи, що поєднують традиції малярського мистецтва, поширені як у Православ'ї, так і в Католицизмі.

Завідувач епархіального видавничого відділу «Ключі» Дмитро Головенко з благословення архієпископа Луцького і Волинського та єпископа Одеського і Балтського Якова побував на XII Всеукраїнській виставці-форумі «Українська книга на Одещині», що проходила 19-21 травня. Він виступив на презентації факсимільного видання Пересопницького Євангелія з повідомленням про наукову конференцію, що відбулась у Волинській духовній семінарії 12 травня, і представив збірник її матеріалів. Виступив під час круглого столу «Книжкові реалії сучасної України», де взяли участь відомі фахівці. На виставкових стендах розмішувалися книги видавництва нашого Патріархату, зокрема «Ключів». Наступного дня свято продовжилось у селищі Ширяєве Одеської області. Жителі з радістю купували християнську літературу. Частина книг було безкоштовно передано сільським бібліотекам, дитячому притулку та школі-інтернату. 21 травня, виступаючи на закритті форуму, Д. Головенко запросив одеситів на щорічну виставку «Книги Великої Волині» і подарував бібліотекам духовну літературу.

26 травня віце-канцлер епархії на запрошення управління освіти Луцької міської ради взяв участь у щорічному традиційному дійстві «Учитель року. Учень року», яке відбулося в Палаці культури міста. Отець Олександр побажав обдарованим дітям, щоб їхні таланти були завжди на славу Божу й на користь суспільству, щоб кожен, хто має талант, умів його правильно застосувати, використовуючи набуті знання на благо ближнього. На заході були присутні представники міської ради, профспілкових організацій, вищих навчальних закладів, а також учителі, учні, батьки.

У Володимирському
районному деканаті

Закінчення на 6 стор.

ПІДСУМКИ

ТОРЖЕСТВО ЦЕРКВИ. СВЯТО АРХІПАСТИРЯ

10 травня в обласному центрі відзначили 20-ліття становлення нашої єпархії та 45-річчя архієпископа Луцького і Волинського Михаїла

Закінчення. Початок на 1 стор.

Волинь направляють митрополита Даниїла. За цей час Синод остаточно мав визначитися, хто очолить волинську кафедру.

31 травня 2004 року. Під час храмового свята кафедрального собору Святої Трійці в Луцьку Патріарх Філарет представляє волинянам нового очільника – єпископа Михаїла.

За 7 років єпархія набула нового обличчя, змінилося її життя. У нового архієрея і його підлеглих – роботи було хоч відбавляй. Але треба, щоб про цю роботу знали і долучались усі вірні.

Канцлером єпархії залишається настоятель Свято-Юр'ївського храму в Луцьку протоієрей Микола Цап. На його відповідальності – організація наймасовіших заходів єпархії, які узгоджуються з керівництвом міста й області, а також прийом мирян із різних питань. І саме йому доводиться залагоджувати ті непорозуміння, які іноді виникають між священником і мирянами.

Одним із перших указів владика Михаїл видає указ про створення прес-служби. А в грудні 2004 року виходить перше число газе-

Не пройшло і року, як владика спіткало перше важке випробування – пожежа в семінарії. Головне, що всі лишилися живі. Але де мають жити і навчатися студенти? Одне було добре, що навчальний рік підходив до завершення. За три місяці підготували житлові й навчальні кімнати. Розпочалося будівництво сучасної семінарії.

За ректорства протоієрея Ігоря Швеця заклад набуває більшого авторитету. Сюди приїжджають навчатися навіть з-за океану. Для спорудження сучасного корпусу необхідні були фахівці. У єпархії з'являється нова людина – інженер Надія Мироненко, на плечі якої й лягає великий тягар зведення семінарії. Вона стає одним з основних консультантів владика і щодо будівництва храмів, а згодом допомагає впорядкувати і земельні питання настоятелям усіх парафій.

Зміни відбуваються і в державі. Деякі нові закони й нормативні акти зачіпають інтереси Церкви. Має бути людина, здатна кваліфіковано їх захищати. Владика створює нову посаду – єпархіального юриста. Ним стає колишня викладачка одного з волинських вишів Юлія Спіріна. Паралельно вона очолює і єпархіальне видавництво «Ключі». Однак згодом переходить лише

ності та соціального служіння, який очолює Валерія Лесюк. Розпочиналася робота з проведення свята Миколая разом із добровольцями з Волинського інституту економіки та менеджменту для хворих дітей в онкогематологічному центрі обласної клінічної дитячої лікарні. Наступні кроки – різдвяний благодійний обід для нужденних та самотніх людей, на який завітали близько тридцятьох осіб, добродійна акція «Подаруй дитині книгу в лікарню!» співпраця з організацією «SOS Smile» (Данія) тощо.

...Єпархія продовжує розростатися. Будуються нові храми, налагоджується співпраця з навчальними і лікувальними закладами. Для цього створено капеланську службу, яку очолює протоієрей Олександр Безкоровайний. Завдяки їй управління єпархії уклало угоди з 11 медичними закладами Луцька, майже з усіма вишами. Першим закладом, де з'явився капелан, був Волинський інститут ім. В. Липинського МАУП. Він же став першим навчальним закладом, з яким розпочалася тісна співпраця. Згодом такі угоди капеланська служба уклала з Волинським національним університетом ім. Лесі Українки. На його території освячено місце під будівництво храму Софії – Премудрості Божої. Каплицю Мучениць Віри, Надії, Любові та Софії збудовано в Луцькому бі-

отехнічному інституті. Розпочато спорудження храму для працівників МНС.

Однак якщо з усіма цими людьми вірні знайомі менше, то очільнику цього підрозділу консисторії знає широке коло мирян. Керівник паломницького центру «Осанна» Лариса Савчук за 6 років діяльності перевезла по святих місцях близько 50 тисяч прочан, із них до 700 чоловік побували в закордонних прощах. Станом на 9 травня 2011 року відбулося 14 поїздок на Святу Землю, дві – в Росію і одна – в Грузію. Щомісяця відбуваються богомілья по святих місцях України.

Ми багато говоримо про владика-натхненника, про владика-будівничого, про владика-реформатора. Але найперше він монах, і головна його функція – молитися, вести до спасіння. Він – як капітан, який повинен вести до рятунку свій корабель, на якому, як у Ноевому ковчезі, зібралася паства. Молитва – невидима, це інтимна справа, і про духовний подвиг владика мало хто знає. Він може допомогти людям, але інформація про це залишається закритою.

На продовження давньої української традиції він підхоплює справу ченців минувшини і засновує п'ять монастирів – два жіночих і три чоловічих.

З приходом владика Михаїла у Волинській єпархії склалися певні традиції: молебні за журналістів, відроджене велике освячення води на Стиру, хресні ходи до образу Холмської Божої Матері, загальноміські хресні дороги у Страсну П'ятницю, участь у вшануванні святого князя Володимира і Дня хрещення України-Руси тощо, участь у телемарафонах; започатковано православні молодіжні табори тощо.

Андрій ГНАТЮК,
протоієрей Віталій СОБКО,
Валерія ЛЕСЮК

ти «Волинські єпархіальні відомості». Керівником прес-служби стає протоієрей Віталій Собко. Вона переросла в інформаційно-видавничий центр, який тепер об'єднує сім відділів.

на юридичну практику, а керівником видавничого відділу з кінця 2010 року стає колишній директор Волинської обласної друкарні Дмитро Головенко.

Аби церква всесторонньо могла допомагати людям, створили відділ організації благодій-

ХРОНІКА

Продовження. Початок на 2, 4 стор.

27 квітня декан протоієрей Євген Шевчук та голова правління Благодійного фонду Матері Божої неустанної помочі протоієрей Микола Гінайло освятили два автобуси, отримані цією інституцією з-за кордону. Вони вже курсують міськими маршрутами Володимира, безкоштовно перевозячи пільговиків. Того ж дня Фонд передав міській станції «швидкої допомоги» комплекти медичного одягу.

У Луцькому районному деканаті

28 квітня в Садівському лісі біля с. Кошів священник Віктор Липчик, настоятель парафії Покрови Пресвятої Богородиці с. Хорогорин, та вірні, зокрема група депутатів райради, відвідали місце масових захоронень жертв німецьких і радянських окупантів. Серед п'ятнадцяти могил є й братські. Душпастир відслужив панахиду.

У Цуманському деканаті

30 квітня декан протоієрей Тарас Манелюк на запрошення районного відділу у справах дітей та молоді взяв участь у патріотичній тренувальній грі «Звитяга», що проходила в лісовому масиві між селищем Цумань та с. Берестяне. Душпастир благословив захід, зазначивши: сьогодні наша країна неабияк потребує патріотичного духу, дуже важливо, щоб у юначих душах проростала любов до Бога й України. За словами одного з учасників гри Романа Третьяка, вихованця Волинської духовної семінарії, молодь, яка брала участь у цій теренівці, вирізняється не тільки високим патріотизмом, а й духовним зростом. Адаже кожен пробіг, старт і, звісно, трапеза починалися з загальної молитви.

У Луцькому міському деканаті

6 травня, в день пам'яті великомученика Юрія Переможця, архієпископ Михаїл очолив Божественну Літургію у Свято-Юр'ївському храмі обласного центру. Із ним співслужили канцлер протоієрей Микола Цап (настоятель парафії), ректор Волинської духовної семінарії протоієрей Ігор Швець, духовенство луцьких міського і районного деканатів. Радість торжества з усіма розділили командир луцького прикордонного загону Державної прикордонної служби України Олексій Шепілов з офіцерами, голова Братства бджолярів землі Волинської «Ройовий стан» Віталій Приймак, вихованці військового ліцею. Владика нагородив золотим наперсним хрестом капелана Волинської обласної лікарні священника Назара Бабія та священника Миколу Лесюка й освятив ікону преподобного Іллі Муромця в яскраво оздобленому кивоті, у яку вмонтовано частинку мощей святого. У проповіді про любов та ревність у вірі високопреосвященний зокрема зазначив, що недарма храм на території прикордонного загону носить ім'я Великомученика Юрія Переможця, адже це покровитель військових, які з вірою захищають нашу Вітчизну. А сьогодні до його покровительства додадуться ще й молитви Іллі Муромця. А він був не тільки славетним військовиком, а й неабияким побожником. Тому Господь і прославив його нетлінними мощами, що зберігаються в Києво-Печерській лаврі. Багато хто думає, що на зображення святих ми повинні лише дивитися й молитися до них, забувши архіпастир. Така думка – хибна. Вони ж були такі самі люди, як і ми. Так само жили, трудилися, раділи, сумували. Однак робили все з любов'ю до Бога та до ближнього свого. Тому нам варто брати приклад із них і жити побожним життям, як вони. Дехто вважає, що він ще молодий, щоб молитися, і жити за Божими законами зможе й у старості. Однак кожен прожитий день потрібно цінувати, не відкладати на завтра те, що можна зробити сьогодні. Бо завтра – може і не бути.

22 травня настоятель парафії Преображення Господнього священник Борис Григлевич на запрошення голови обласного товариства «Діти репресій» Антона Ступака освятив меморіальну дошку невинно репресованим волинянам. Її відкрили на одному з приміщень колишньої товарної залізничної станції «Луцьк», що на вул. Яровиця. Напис на ній гласить: «Тисячі волинян без вини відправлені у 1939–1952 роках із залізничної станції „Луцьк“, що тут була, у тюрми, табори

— СВЯТИНІ ВОЛИНИ

Оберігають чистоту джерел

16 квітня між селами Жидичин і Липляни (Ківерецький деканат) освятили хрест під побудову нового скиту Жидичинського Свято-Миколаївського чоловічого монастиря. Освяту звершив декан монастирів епархії ігумен Константин (Марченко) у співслужінні з насельниками обителі.

Скит – це невеличкий храм із кількома келіями ченців у малолюднішому місці, аніж той, де спадає решта братії. Один скит Жидичинського монастиря – Святого Духа – вже діє, це буде другий, а згодом, якщо Богові вгодно, постануть інші. Новий скит має з'явитися поруч із цілющим

джерелом, яке, як і решту численних ключів у цій місцевості, христоратія хоче взяти під свою опіку. Монахи піклуватимуться про стан водних джерел, як і про живу воду Христового вчення. Новий скит зватиметься на честь чудотворної ікони Божої Матері «Живоносне джерело». На місці його побудови браття вже давно служили акафісти, упорядковували цю околицю. Поки триватиме побудова скиту, він перебуватиме в прямому підпорядкуванні архієпископа Луцького і Волинського Михаїла, а потім перейде в підлеглість ігумена Жидичинської обителі.

На молебні були також миряни, зокрема голова сільради Олег Данкевич, інші офіційні особи.

Милість Бога

У с. Берегове Рожищанського деканату в покинутій хаті нещодавно оновилися два старі образи Ісуса Христа й Почаївської Матері Божої. Їх виявив місцевий священник, якому гро-

мада передала це помешкання для проживання. Це прості ікони, що залишилися тут, відколи обійстя втратило господарів.

Згідно з процедурою, передбаченою у випадках можливого чуда на парафії, настоятель місцевого храму Апостолів Петра й Павла священник Андрій Голуб звернувся до правлячого архієрея. Архієпископ Луцький і Волинський Михаїл благословив йому перенести ці образи в церкву, відправляти біля них богослужіння і спостерігати за ними.

26 квітня, у Світлий вівторок, рожищанський декан протоієрей Василь Шняк з отцем Андрієм та всією громадою хресним ходом рушили від Божого дому до тієї оселі. У проповіді там благочинний наголосив, що Господь, послаючи таке диво, проявляє до цього села Свою милість, особливим чином нагадує, щоб люди наверталися до Бога. Потому священнослужителі взяли ікони, що оновились, і понесли у храм. Там було відправлено молебень, по завершенні якого настоятель виголосив слово про віру. Зокрема, зазначив, що всіма чудесами Господь говорить лиш одне: «По вірі вашій нехай буде вам». Тож тим, хто прикладався до ікон, панотець нагадував: приступати до святині треба з вірою, сподіваючись від Усвишнього великої милості.

З громадою молилися сільський голова Олександр Овруцький.

і спецпоселення ГУЛАГу СРСР, а в 1941–1943 роках – у концентраційні табори та на каторжні роботи до гітлерівської Німеччини. Не всі повернулись в Україну. Вшануй їхню пам'ять». У богослужінні взяв участь церковний хор Преображенської парафії, представники обласної і міської влади, громадськості, ветерани УПА.

У капеланській службі

6 травня, у день великомученика Юрія Переможця, у кафедральному соборі Святої Трійці освятили знамено луцької станиці Національної скаутської організації України «Пласт». Богослужіння очолив старший капелан епархії протоієрей Олександр Безкоровайний. Було відправлено також молебень за здоров'я учасників та успішне проведення таборового сезону. У слові душпастир побажав, щоб під цим стягом гурту-

валася сильна духом і тілом православна українська молодь та щоб табори принесли не лише моральне й фізичне вдосконалення, а й відбулись на високому духовному рівні.

11 травня о. Олександр на запрошення Української ліги сприяння розвитку паліативної і хоспісної допомоги взяв участь у лекції виконавчого директора цієї громадської організації Леся Брацьона «Розвиток паліативної допомоги в Україні», що проходила в Управлінні охорони здоров'я області. До обговорення теми долучилися й головний лікар обласної лікарні «Хоспіс» Володимир Бачинський, представники інших конфесій та медичних закладів.

21 травня віце-канцлер разом з іншими священнослужителями на запрошення директора Луцького базового медичного коледжу Зиновія Крижанівського був учасником урочистих захо-

дів з нагоди Дня науки. Актіву промову виголосив доктор медичних наук професор Ю. Фокін на тему «Святитель Лука (Войно-Ясенецький): портрет лікаря військової та екстремальної медицини». У пастирському слові о. Олександр зазначив, що майбутнім медикам є на кого рівнятися. Адаже вони мають покровителем святителя Луку, відомого вченого-медика, професора-хірурга, який перш ніж приступати до операції, завжди молився Богові. «Тому кожен із вас, – підкреслив душпастир, – мусить охороняти життя людини і з молитвою вершити свою справу, не боячись ніяких труднощів».

24 травня Волинський національний університет ім. Лесі Українки (ВНУ) урочисто відзначив день університету і 75-річчя його заснування. З цієї нагоди у кафедральному соборі Святої Трійці архієпископ Михаїл, протоієрей Олександр Безкоровайний, декан протоієрей Микола Нецькар, капелани ВНУ протоієрей Михаїло Бучак і Віктор Михалевич, інші священнослужителі відправили подячний молебень. Із ними молилися ректор Ігор Коцан, викладачі, студенти. Звертаючись до присутніх, владика висловив задоволення, що починати святкування з молитви – добра традиція університету. Адаже без Божого благословення не може розпочинатися жодна справа. Архієрей побажав професорсько-викладацькому складові ВНУ й студентам втілення усіх їхніх завдань та мрій. Цього ж дня владика взяв участь в урочистому розширеному засіданні вченої ради цього вишу.

Їхні ймення знає Бог

6 травня віце-канцлер епархії протоієрей Олександр Безкоровайний на запрошення облдержадміністрації взяв участь в урочистих зборах та святковому концерті з нагоди 66-ї річниці завершення Другої світової війни, що відбулися в обласному академічному муздрамтеатрі ім. Т. Шевченка. Учасниками заходу були голови облдержадміністрації Борис Клімчук та облради Володимир Войтович, ветерани, представники громадськості.

9 травня, у день поминання полеглих воїнів, молитовні заходи в обласному центрі відбулися на міському меморіалі.

Спочатку архієпископ Луцький і Волинський Михаїл, керівництво області, представники різних організацій поклялися квіти до монументів. Потому владика, канцлер епархії протоієрей Микола Цап, декан протоієрей Микола Нецькар й інші священнослужителі кафедрального собору Святої Трійці відправили панахиду біля центрального пам'ятника комплексу та пам'ятного знака на честь українців, депортованих із Забужжя.

У проповідях високопреосвященний закликав до миру між усіма народами, між християнами всіх конфесій, особливо між православними, до плекання нашої релігійної та національної ідентичності, до молитов за упокоєння тих, хто віддав своє життя за мир і незалежність нашої Вітчизни і чий імена ми знаємо чи й не знаємо. На першій відправі були сотні людей, на другій – кілька десятків, переважно холмщаків й підляшуків чи їхні нащадки.

Із року в рік впадає у вічі, що під час панахиди біля центрального монумента не всі присутні поведуться відповідно: дехто голосно розмовляє, сміється, ходить, не знімає головних уборів. Тож духовна консисторія наголошує: мир'янам варто усвідомлювати, що хоча служба правиться просто неба і під час державного свята, однак усі мають молитися за упокій душ загиблих або ж не заважати молитись іншим.

Цього дня такі ж богослужіння і заходи проведено по всій епархії. Зокрема, в Горьковій після молитви в храмі Вознесіння Господнього процесія на чолі з деканом протоієреєм Андрієм Сидором прийшла на Пагорб слави. Тут перед хрестом відправили панахиду за душі спочилих воїнів, повстанців, усіх, хто загинув за волю України. До відправи долучилися голови райдержадміністрації Леонід Андрійчук, райради Жанна Савчук, міськради Віктор Годик, ветерани й багато інших місцевих вірян.

Наша мораль

13 травня Волинська обласна рада схвалила проект Концепції захисту суспільної моралі, який запропонувала Національна екс-

Закінчення на 7 стор.

ХРОНІКА

Закінчення. Початок на 2, 4, 6 стор.

пертна комісія з питань захисту суспільної моралі. Депутати також підтримали пропозиції до проекту, які вніс голова інформаційно-видавничого центру єпархії, депутат облради протоієрей Віталій Собко. Раніше їх підтримала постійна комісія обласної ради з питань духовності, релігій, освіти і науки, культури, ЗМІ.

Ціль Концепції – «визначення мети, принципів, пріоритетних завдань, основних засад та напрямів державної політики України у сфері захисту суспільної моралі, державного регулювання обігу інформаційної продукції, що може негативно впливати на суспільну мораль та фізичний, розумовий чи морально-психологічний розвиток громадян України». У проекті документа окреслено проблеми в цій сфері, шляхи й засоби їх вирішення, очікувані результати реалізації державної політики щодо захисту моралі суспільства тощо.

Пропозиції облради суттєво уточнюють проект Концепції. Наприклад: «Повсюди в тексті вислів „недопущення поширення продукції pornografічного характеру“ доповнити словами: „недопущення пропаганди сексуальних стосунків поза шлюбом, гомосексуалізму та інших ста-

тевих збочень“»; «Повсюди в тексті визначення „сімейні цінності“, „родинно-сімейні відносини“ викласти як „традиційні сімейні цінності“, „традиційні родинно-сімейні відносини“»; «Зазначити, що шлюб має розумітися тільки як законно зареєстроване співжиття біологічних чоловіка і жінки». Ознайомитися зі всіма пропозиціями можна на сайті Volynrada.gov.ua.

До речі, автором схвалених облрадою пропозицій є літературний редактор інформаційно-видавничого центру єпархії Віктор Гребенюк, помічник-консультант прот. Віталія Собка як депутата.

Важливі ухвали

13 травня на черговому засіданні Священного Синоду під головуванням Святейшого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета прийнято низку важливих рішень. Зокрема, благословили відкриття чоловічого монастиря Успіння Пресвятої Богородиці в с. Сокол Рожичанського деканату та загальноцерковне відзначення Дня Хрещення Київської Русі 27 і 28 липня цього року.

У кафедральному соборі

15 травня після недільної Божественної Літургії в соборі Святої Трійці архієпископ Луцький і Волинський Михайл звернувся до парафіян із пастирським словом. Насамперед наголосив, що ми не повинні піддаватися всякого роду сумнівній інформації, якою рясніють світські ЗМІ та книги. Людина найперше має шукати правди Божої в храмі, запитувати поради в душпастиря. Для цього при соборі відкрито кімнату духівника (справа у притворі). Сюди протягом дня (після закінчення ранкових відправ і до початку вечірніх) може прийти кожен, хто шукає підтримки, розради, пастирської поради, молитви. Потрібно лише звернутися до свічниці й черговий священник, який протягом дня перебуває на території собору, поспішить до вас. Час вашого приходу можна погодити й за телефоном 72-34-48. Господь чує кожного, хто звертається до Нього по допомогу.

У монастирі

15 травня в чоловічому монастирі Святителя Миколая Чудотворця с. Жидичин Ківерецького деканату відбулася зустріч ченців і парафіян з відомим доктором медицини Антуном Лісцем (Хорватія). Як інформує сайт Chernetvo.org, доктор А. Лісець – один із флагманів світово-

го руху християн за збереження життя людини від моменту її зачаття, непримиренний борець із абортивною контрацепцією. 20 років тому він припинив хірургічну практику й повністю присвятив себе просвітницькій діяльності у різних країнах, розкриваючи правду про гріх абортів та про Божий план щодо шлюбу й сім'ї. У проникливому й змістовному виступі доктор Лісець зосередив увагу присутніх на новітній формі світового геноциду, який, на жаль, не обминув і Україну. Ім'я його – абортивно-контрацептивна свідомість, жертвами якої вже стали мільярди немовлят, убитих у материнських лонах. Доктор Лісець закликав присутніх молитися за життя зачатих дітей, поширювати в суспільстві ідею дошлюбної й шлюбної чистоти, пропагувати Заповіді Божі.

Інформаційна служба єпархії

Докладніше про ці та інші події – на офіційному сайті Pravoslavja.lutsk.ua

СВЯТИНІ ВОЛИНИ

Подвійне свято

18 травня, на Переполовлення П'ятдесятниці, наш архієпископ освятив престіл храму та келії скиту Святого Духа Миколаївського монастиря в Жидичині. Із ним співслужили благочинний монастирів ігумен Константин (Марченко), настоятель обителі ігумен Яків (Мільян), скитоначальник ієромонах Іов (Богуш), інші священнослужителі. З ними молилися намісниця монастиря Різдва Христового у Володимирі ігуменя Марія (Ігнатенко), сільський голова Олег Данкевич та інші миряни.

За Богослужінням архієрей зазначив: ми стоїмо не просто на місці, яке освятили й де лунала молитва. Ми перебуваємо на пагорбі, де звершували молитву наші пращури, куди набиратися духовної сили приїжджав князь Данило Галицький. Це був величний осередок духовності на Волині. Воскресімо ж на цьому місці дім молитви!

Цього ж дня у стінах монастиря владика звершив чин освячення духовної бібліотеки, яка діятиме тут постійно. Бібліотекарем призначено Іраїду Майданець – місцевого краєзнавця та історика.

Основою книгозбірні став фонд благодійної установи «Бібліотека духовної літератури», яку заснував 1998 року протоієрей Віталій Собко. Під його керівництвом вона діяла в Луцьку до 2004 р., а потім усі її надбання зберігалися в Жидичинському монастирі, чекаючи сприятливого часу. Протягом останніх семи років, за попередніх намісників – ігуменів Марка (теперішнього єпископа Кіровоградського і Голованівського), Константина – обитель збагатилася багатьма виданнями.

Відтепер кожен, потребує духовного читання, може сюди приїхати чи прийти й засідатися.

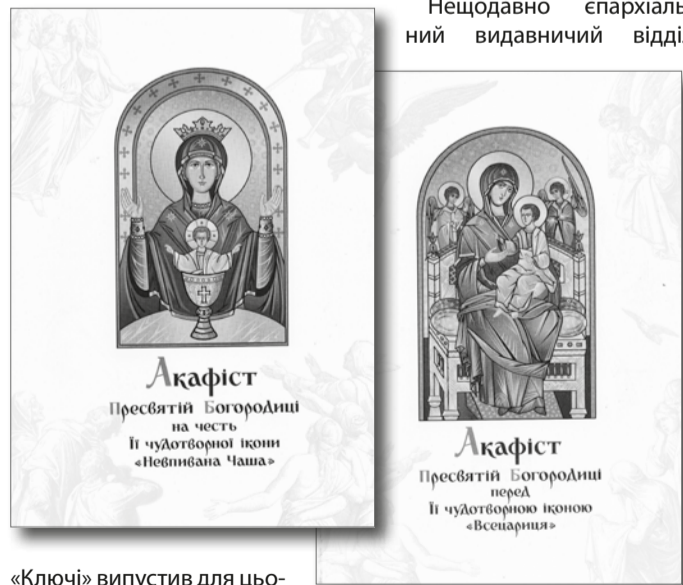
Віктор ГРЕБЕНЮК, Валерія ЛЕСЮК
Світлина інформаційної служби єпархії

РАДИМО ПРИДБАТИ

Подолати недугу молитвою

Нераз, зіткнувшись із важкою хворобою, люди біжать до вождя, екстраверсів, принаймні до лікарів. Про Бога згадуємо в останню мить. Хоча саме Всевишній керує нашими долями і не забуває про нас, грішних. За проханнями Матінки Божої та всіх святих ми можемо виблагати у Нього прощення і зцілення.

Нещодавно єпархіяльний видавничий відділ

«Ключі» випустив для цього два неоціненні мо-

литовних тексти. Це – «Акафіст Пресвятій Богородиці перед її чудотворною іконою „Всецариця“» і «Акафіст Пресвятій Богородиці на честь її чудотворної ікони „Невпівана Чаша“».

Акафіст перед іконою «Всецариця» читають, благуачи зцілення від раку та інших тяжких недуг. Чудеса, що подає нам Бог через цей образ, фіксуються давно. Відомий випадок, коли якийсь

чаклун зайшов до монастиря, подивився на цю ікону – і відразу втратив свідомість. А як прийшов до тями – щиро розкався, одужав духовно. Однак найбільше випадки зцілення Господом через цю ікону засвідчили ті, хто позбувся онкологічних хвороб.

Не менш потрібний і акафіст перед іконою «Невпівана Чаша». Адже скільки сліз проливається у домівах тих, де є алкоголіки. Аморальна поведінка пияків гнітить їх близьких. Здається, виходу немає. Ба ні! Є шлях до одужання цих хворих. Хоча він нелегкий, тривалий, проте надія є. Це – молитва близьких, рідних за цього немічного, читання акафіста. Відомий випадок, коли пиякові, у якого вже відмовили ноги, уві сні було сказано знайти в одному монастирі ікону «Невпівана Чаша» й молитися до Матінки Божої про зцілення. І вже дорогою, повзучи, він щиро увірвав і зцілювався. Відтоді таких чудес було багато.

Кожен акафіст має роз'яснення-передмову та словничок маловідомих слів.

Маємо своє

Велика нація гідна великого епосу. Римляни – «Енеїди», греки – «Іліади», німці – «Пісні про нібелунгів», грузини – «Витязя в тигровій шкурі»...

Українці великого поетичного епосу досі не мали. Билини, думи, «Слово о полку Ігоревім» – це твори малих епічних форм. Спроби синтезувати їх у великі (як фінни свою «Калевалу») лишилися незавершеними, намагання створити авторські (на зразок «Божественної комедії» Данте) – також.

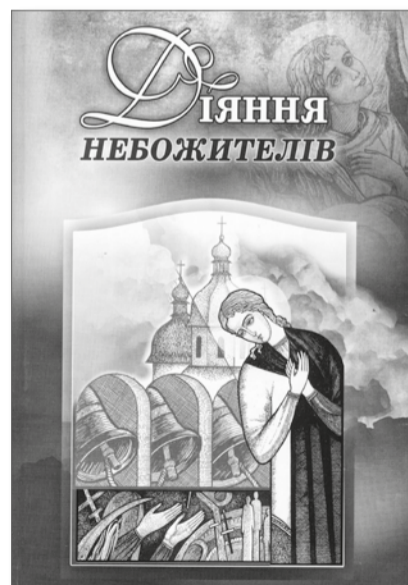
Письменник Брат Віктор спробував заповнити цю прогалину. Робота над поетичним епосом «Діяння небожителів» тривала 19 років. Він професійний редактор наукової літератури, а щоб мати системні знання з богослов'я (адже вирішив створити епос на християнських підвалинах), закінчив Волинську духовну семінарію Київського Патріархату. Як зазначає письменник Андрій Криштальський, на основі англійського сонета автор винайшов нову строфу, відмовився від дієслівних рим, які вважаються най-

простішими, вивчив великий масив літератури... – словом, максимально утруднив своє завдання.

«Діяння небожителів» розпочинаються в Почаєві, переносять читача у потойбіччя, вертають на землю – в різні епохи, на різні континенти, але всі події пов'язані з нашою Руссю, її покликанням у світі. Син праотця Ноя Яфет рушає на майбутню Україну; святий Климент гине в Криму, апостол Андрій – на Кубані (один із варіантів житія); навколо Руського Євангелія з книгозбірні Ярослава Мудрого розгортаються події в Західній Європі... Читання «Діянь небожителів» потребує інтелектуального напруження, але варте затрачених зусиль.

Прекрасно ілюстрована книга (художник Надія Паламарчук) вийшла у видавництві «Ключі» з нагоди 45-річчя архієпископа Луцького і Волинського Михайла із його передмовою.

Бажаєте придбати чи взяти почитати ці видання? Цікавитесь іншою духовною літературою? Звертайтеся до єпархіяльної книгарні «Ключі» (Луцьк, просп. Волі, 2 – біля обласної юнацької бібліотеки, тел. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97), запустіть у храмах нашої єпархії.

Сонце на крижині

13 травня на запрошення відділу організації благодійності та соціального служіння епархії (завідувач Валерія Лесюк) до Луцька завітали добровольці міжнародного благодійного проєкту «SOS Smile» («Рятівна усмішка») із Данії. Вони – не звичайні волонтери. Їх називають «докторами-клоунами». Однак це не циркові клоуни, які зосереджують увагу лиш на собі. Для цих понад усе – посмішка хворої дитини. За словами керівника делегації Беріт Остін, їхнє головне завдання – знайти підхід до кожної дитини й зосередити увагу на маленькому страждальцеві,

для якого позитивні емоції мають стати важливою складовою одужання.

14-15 травня для наших волонтерів танці провели тренінги на такі теми: «Чим лікарняні клоуни відрізняються від циркових?», «Різні види контакту з хворими дітьми», «Психологічні аспекти роботи в дитячій лікарні» та ін.

16 травня добровольці з Данії спільно із волонтерами епархіального відділу благодійності відвідали онкогематологічний центр дитячої обласної клінічної лікарні та Волинський центр реабілітації дітей з органічними ураженнями нервової системи і дітей-інвалідів у с. Дачне Кі-

верцівського району. Також Валерія Лесюк передала закладові в Дачному літературу, зібрану в рамках акції «Подаруй дитині книгу в лікарню!».

Тепло й щиро приймали клоунів у цих лічницях. Усміхалися хворі дітки, раділи їхні батьки. А вже найважливішим для них були усміхнені уста їхніх кровинок. У ту мить не було помітно дитячих мук. Лише радість іскрилася в очах дітей. «Значить, ми їм потрібні – команда молодих, завзятих, тих, яким болить чужа біда й душа потребує дарувати радість у лікарняних стінах», – зазначила В. Лесюк.

ВІТАННЯ

Ювілеї

Храму Вознесіння Господнього в с. Оздів Луцького райдеку. – 15 років від завершення будівництва;

храму Святого Духа в с. Коритниця Локачинського дек. – 20 років від освячення;

храмам Апостолів Петра й Павла: в с. Коршовець Луцького райдеку. – 10 років від освячення, у **Голобах** Ковельського райдеку. – 10 років від освячення місця під будівництво;

священнику Ігореві Кузьмичу, настоятелю парафії Собору Пресвятої Богородиці в с. Ломачанка й Різдва Пресвятої Богородиці в с. Кричевичі Ковельського райдеку., 10 червня – 10 років священничого служіння;

протоіерею Дмитрові Віднику, настоятелю парафії Мучениці Світлани в Ковелі, 12 червня – 60 років;

протоіерею Євгенові Шевчуку, володимирському районному деканові, настоятелю парафії Великомученика Юрія Переможця у Володимирі, 14 червня – 50 років;

протоіерею Степанові Деленіву, настоятелю парафії Апостола, первомученика й архидиякона Стефана в Торчині Луцького райдеку., 23 червня – 20 років священничого служіння;

священнику Іванові Зеленку, настоятелю парафії Святителя Василя Великого в Старій Виживці, 1 липня – 10 років священничого служіння;

священнику Володимирові Дебеляку, клі-

рикові нижнього, Преображенського храму кафедрального собору Святої Трійці в Луцьку, 1 липня – 30 років;

протоіерею Дмитрові Кекляку, настоятелю парафії Апостола Андрія Первозваного в Ковелі, 7 липня – 20 років священничого служіння;

священнику Петрові Яйчуку, настоятелю парафії Різдва Пресвятої Богородиці у с. Грушів Іваничівського дек., 11 липня – 30 років;

протоіерею Володимирові Мицьку, камінь-каширському деканові, настоятелю парафії Святителя Миколая Чудотворця в Камінь-Каширському, 13 липня – 35 років;

священнику Олександрові Вронському, клірикові парафії Святої рівноапостольної

княгині Ольги в Ківерцях, 19 липня – 30 років;

священнику Андрієві Мовчанюку, настоятелю парафії Успіння Пресвятої Богородиці в с. Гараджа Луцького райдеку., капелану обласного онкологічного диспансеру, 22 липня – 10 років священничого служіння;

священнику Анатолієві Корнійчуку, настоятелю парафії Архистратига Михаїла в с. Рудня Рожищанського дек., 28 липня – 25 років.

Щиро вітаємо священнослужителів і мирян! Божого благословіння, міцного духовного й тілесного здоров'я та всіляких гараздів!

ОГОЛОШЕННЯ

Слухайте самі, радьте іншим!

Щонеділі о 7.30 – православна передача «Благо» на радіостанції «Сім'я і дім» (102,4 МГц). Автор і ведучий протоіерей Віктор Пушко пропонує розповіді про свята

й тлумачення недільних євангельських читань (рубрика «Слово душпастиря»), спілкування зі священнослужителями та мирянами на актуальні теми («Варто дослухатись»), а також церковні вісті, анонси тощо.

• Якщо Ви бажаєте отримати відповіді на запитання, практичні поради з християнського життя, почути змістовне тлумачення Біблії, – запрошуємо в нижній храм кафедрального собору Святої Трійці на **духовні заняття протоіерея Юрія Близнака**. Початок о 15 годині щонеділі.

• У Луцьку, по просп. Волі, 2 працює **епархіальний оптовий роздрібний склад-магазин**. Тут можна придбати всю церковну утвар, ікони, священничий одяг, богослужбову та іншу духовну літературу тощо. Магазин працює в понеділок-п'ятницю з 10 до 18 год, в суботу – з 10 до 15 год. Обідня перерва з 13 до 14-ї. За до-

відками звертатися до Богдана Тишкевича, тел. (066) 217-25-58.

• Виконуємо **реставрацію та розпис** храмів, а також реставрацію, позолоту, посріблення євхаристійних наборів: чаш, дискосів, лжиць та іншого церковного начиння. Тел. (050) 660-53-19.

НЕКРОЛОГ

Молімося за новоспочилого

5 травня Господь покликав у вічність протоіерея Анатолія Ліпчика, багаторічного працівника на духовній ниві.

Народився о. Анатолій 19 липня 1949 року в с. Лючин Острозького району Рівненської області в сім'ї священника. Після десятиріччя навчався в Любомльському медичному училищі, служив у Радянській армії, працював фельдшером в Острозькій районній лікарні. Закінчив Московську духовну семінарію, у сані священника 1980 року прибув до Волинсько-Рівненської епархії. Отець Анатолій був настоятелем православних громад у Сьомаках, Білостоці, Городку, Садові, кліриком Луцького кафедрального собору Святої Трійці. Викладав у Волинській духовній семінарії, був завідувачем заочного сектору, старшим помічником інспектора, а також секретарем епархіального управління.

Протоіерей Анатолій Ліпчик мав церковні нагороди, зокрема два хрести з прикрасами, а головне – був оточений вдячністю й любов'ю парафіян і семінаристів.

Архієпископ Луцький і Волинський Михаїл, духовна консисторія висловлюють співчуття родині новоспочилого, його духовним дітям. Просимо всіх парафіян, колишніх семінаристів, усіх священнослужителів і мирян молитися за спокій душі раба Божого Анатолія. Надіємося, що Господь оселить його там, «де нема ні недуги, ні скорботи, ні зітхань, а життя безконечне».

6 травня 25 священнослужителів, переважно Луцького районного деканату, провели чин похорону, відправу очолив декан протоіерей Володимир Присяжнюк.

ОФІЦІЙНО

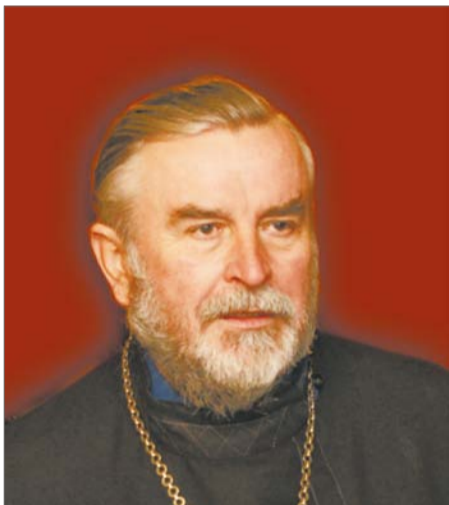

Священника Олега Чвири звільнено від обов'язків настоятеля парафії Успіння Пресвятої Богородиці в с. Сокил Рожищанського дек., а **ігумена Константина**

(Марченка) призначено на цю посаду (укази № 33, 34 від 15 квітня 2011 р.).

Протоіерею Ігореві Бігуну оголошено догану за порушення церковного уставу (указ № 35 від 17 травня 2011 р.).

Священника Валерія Владика призначено настоятелем парафії Апостола і євангеліста Йоана Богослова в с. Сьомаки Луцького райдеку. (укази № 37 від 24 травня 2011 р.).

ПАЛОМНИЦТВА

5 червня – до святинь Рівненщини: монастир у Дермані (п'ять чудотворних ікон і цілюще джерело) – собор в Острозі (мироточива ікона) – монастир у Межирічі (чудотворна ікона) – джерело Св. Миколая в Гільчі – монастир у Городку (чудотворна ікона, частинка гробу Богородиці). Зголошуватися до 4 червня. Виїзд о 6.30. Повернення – о 22.00. Вартість поїздки 80 грн.

20 червня – 2 липня, 4-16, 18-30 липня, 1-13 серпня, 15-27 серпня, 26 серпня – 7 вересня – до святинь Криму: Бахчисарай (Успенський монастир, Качі-Кальйон-Печерний монастир), Севастополь (Херсонес, Володимирська церква, Георгіївський монастир, Новоспаський скит, Інкерманський монастир), Сімферополь (архієрейська Літургія в кафедраль-

ному соборі Рівноапостольних Володимира й Ольги, Петро-Павлівський собор, Свято-Троїцький монастир (мощі Луки, каплиця (тантина) Єлени й Константина), Топловський монастир. Зголошуватися не пізніше як за тиждень до першого дня паломництва. Вартість (проїзд, проживання та екскурсії): 1 500 грн у приватному секторі, 1 700 грн – на квартирах; діти дошкільного віку – 1 000 грн.

18 червня – до святинь Володимира: собор і монастир Різдва Христового – Юріївська церква – Василівська церква – Успенський собор – Зимнівський монастир. Зголошуватися до 17 червня. Виїзд о 7.00. Повернення – о 19.00. Вартість поїздки 65 грн.

19 червня – до святинь Києва: Печерська

лавра – Феодосіївський, Введенський, Видубицький, Іонівський, Михайлівський Золотоверхий монастирі – Андріївська церква – Володимирський собор (Патріарша Служба). Зголошуватися до 17 червня. Виїзд – 18 червня о 23.30. Повернення – 19 червня о 23.30. Вартість поїздки 220 грн.

19 червня – до Маняви (Івано-Франківська обл.): скит – джерело «Сльоза Божої Матері» – водоспад Святого Духа – джерело Святого Духа. Зголошуватися до 17 червня. Виїзд 18 червня о 23.30. Повернення – 19 червня о 23.30. Вартість поїздки 200 грн.

26 червня – до Берестечка з нагоди відпустового свята та чергової річниці Берестецької битви (Патріарша Літургія за участю архієпис-

копа Михаїла). Зголошуватися до 25 червня. Виїзд о 7.00. Повернення – о 20.00. Вартість поїздки 65 грн.

28 червня – до почаївських святинь: Почаївська лавра – монастир Святого Духа (колишній лаврський скит) – монаше кладовище – джерело Праведної Анни. Зголошуватися до 27 червня. Виїзд о 6.30. Повернення – о 19.00. Вартість поїздки 75 грн.

Виїзд на всі прощі – від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Докладніша інформація та реєстрація – у паломницькому центрі епархії «Осанна» (керівник Лариса Савчук) за тел. (0332) 71-83-77, (050) 812-09-79.

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку

Свідоцтво про державну реєстрацію:
ВЛ № 219 від 03.08.2004 р.
Друк: ПраД «Волинська обласна друкарня»
Луцьк, просп. Волі, 27. Тел. (0332) 24-25-07
Наклад 3700 пр. Ціна за домовленістю
Зам. № 2660

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Часопис Волинської епархії Київського Патріархату

Передплатний індекс 91241

Засновник і видавець –

Управління Волинської епархії Української Православної

Церкви Київського Патріархату

www.pravoslavja.lutsk.ua

Адреса редакції: 43025 Луцьк,

Градний узвіз, 1. Тел./факс: (0332) 72-21-82

pres-sluzhba@ukr.net

Головний редактор Андрій ГНАТЮК

Редакція:

протоіерей Віталій СОБКО (заст. головного редактора), **Валерія ЛЕСЮК** (відповідальний секретар), **священник Андрій РОТЧЕНКОВ** (редактор дитячої сторінки), **Віктор ГРЕБЕНЮК** (літературний редактор і коректор), **Олександр БІЛЬЧУК** (верстка, «НІЦІАЛ»), **Галина МЕЛЬНИК** (набір).

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього обов'язкове. Редакція не завжди поділяє позиції авторів публікацій, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім. Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.